

Częstochowa, dnia 15 marca 2022 r.

SKO.4102.10.2022

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie w składzie orzekającym:

Przewodniczący: Zenon Ułamek (spr.)

Członkowie: Gabriela Zajder

Karolina Stolarska-Wojdała

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 marca 2022 r. odwołania Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Adama Majka od decyzji znak IW.6220.2.2021 wydanej przez Wójta Gminy Kamienica Polska w dniu 5 stycznia 2022 r. w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji planowanego przedsięwzięcia polegającego na: Budowa elektrowni fotowoltaicznej „Zawisna” wraz z infrastrukturą towarzyszącą – elektroenergetyczną ze względu na niezgodność lokalizacji w/w przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

na podstawie art. 138 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.) oraz art. 71 ust. 1, ust. 2 pkt. 2, art. 75 ust. 1 pkt. 4, art. 80 ust. 2, art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373 z późn. zm.), a także § 3 ust. 1 pkt 54 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r. poz. 1839) orzeka:

**- u t r z y m a ć -
zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

W dniu 23 lipca 2021 r. do organu I instancji wpłynął wniosek Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach z dnia 15 lipca 2021 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie elektrowni fotowoltaicznej „Zawisna” wraz z infrastrukturą towarzyszącą – elektroenergetyczną wraz z załącznikami.

W dniu 16 sierpnia 2021 r. organ I instancji skierował do Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach wezwanie do uzupełnienia wniosku z dnia 15 lipca 2021 r. o szczegółowo wymienione w niniejszym wezwaniu informacje i dokumenty.

W dniu 3 września 2021 r. do organu I instancji wpłynęła odpowiedź Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach na wezwanie organu I instancji z dnia 16 sierpnia 2021 r. wraz załącznikami.

W dniu 24 września 2021 r. organ I instancji skierował do Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach wezwanie do wskazania poprawnej kwalifikacji przedsięwzięcia zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

W dniu 11 października 2021 r. do organu I instancji wpłynęła odpowiedź Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach na wezwanie organu I instancji z dnia 24 września 2021 r.

W dniu 8 listopada 2021 r. organ I instancji skierował do Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach wezwanie do sprecyzowania lokalizacji inwestycji dot. numeracji ewidencyjnej działek.

W dniu 22 listopada 2021 r. do organu I instancji wpłynęła odpowiedź Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach na wezwanie organu I instancji z dnia 8 listopada 2021 r.

W dniu 2 grudnia 2021 r. organ I instancji skierował do stron niniejszego postępowania zawiadomienie - obwieszczenie o wszczęciu na wniosek Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa elektrowni fotowoltaicznej „Zawisna” wraz z infrastrukturą towarzyszącą – elektroenergetyczną”.

W dniu 30 grudnia 2021 r. do organu I instancji wpłynęło pismo jednej ze stron z dnia 29 grudnia 2021 r., w którym wskazano, że strona nie wyraża zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia albowiem przewidziana budowa elektrowni sąsiaduje bezpośrednio z jej działką, na której strona planuje budowę domu jednorodzinnego w przyszłości.

Następnie w dniu 5 stycznia 2022 r. Wójt Gminy Kamienica Polska wydał decyzję znak IW.6220.2.2021 w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji planowanego przedsięwzięcia polegającego na: Budowa elektrowni fotowoltaicznej „Zawisna” wraz z infrastrukturą towarzyszącą – elektroenergetyczną ze względu na niezgodność lokalizacji w/w przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W wyniku powyższego w dniu 26 stycznia 2022 r. Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Adama Majka wniosła odwołanie z dnia 27 stycznia 2022 r. od powyższej decyzji organu I instancji z dnia 5 stycznia 2022 r. znak IW.6220.2.2021.

W dniu 3 lutego 2022 r. Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Adama Majka wniosła pismo z dnia 3 lutego 2022 r. do którego w załączeniu przedłożyła odpis

pełnomocnictwa z dnia 26 stycznia 2022 r. oraz odpis z KRS wnoszącej odwołanie Spółki.

W dniu 18 lutego 2022 r. Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Adama Majka wniosła pismo z dnia 3 lutego 2022 r. do którego w załączeniu ponownie przedłożyła odpis pełnomocnictwa z dnia 26 stycznia 2022 r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze rozpatrując sprawę, zważyło co następuje:

Istota sporu w niniejszej sprawie dotyczy dopuszczalności wydania przez organ I instancji decyzji w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji planowanego przedsięwzięcia polegającego na: Budowa elektrowni fotowoltaicznej „Zawisna” wraz z infrastrukturą towarzyszącą – elektroenergetyczną ze względu na niezgodność lokalizacji w/w przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Skład Orzekający Kolegium na wstępie chciałby wskazać, iż w pełni podziela stanowisko zaprezentowane przez organ I instancji i jednocześnie nie podziela sformułowanych na tym tle zarzutów odwołującej Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Adama Majka.

Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko *„Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia”*.

Natomiast w myśl art. 71 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko *„Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko”*.

Stosownie z kolei do art. 75 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko *„Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta - w przypadku pozostałych przedsięwzięć”*.

Ponadto w myśl art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko *„Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych*

urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 - Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019 r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku”.

Dodatkowo zgodnie z art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko „Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia”.

W rozpoznawanej sprawie w pierwszej kolejności należy w ślad za organem I instancji wskazać, że przedmiotowe przedsięwzięcie zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko kwalifikuje się jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W myśl bowiem § 3 ust. 1 pkt 54 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko „§ 3. 1. Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: 54) zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą,

o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a". Ponadto w ślad za organem I instancji należy wskazać, że na obszarze, na którym planowana jest budowa farmy fotowoltaicznej o mocy 49,6 MW obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego miejscowość Zawisna przyjęty Uchwałą nr 65/VIII/2007 Rady Gminy Kamienica Polska z dnia 16 października 2007 r. Jak słusznie zauważył organ I instancji obszar przedmiotowej inwestycji położony jest na terenach rolnych bez prawa zabudowy (1RP,LS i 2RP,LS oraz RP,RZ,LS,WS i R,LS/PG) na których jako przeznaczenie dopuszczalne ustalono lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej. W nawiązaniu do powyższego należy wskazać, iż zgodnie z §3 pkt. 8 Uchwały nr 65/VIII/2007 Rady Gminy Kamienica Polska z dnia 16 października 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego miejscowość Zawisna „Ilekroć w niniejszej Uchwale mowa jest o: „urządzeniach infrastruktury technicznej” – należy przez to rozumieć drogi dojazdowe oraz urządzenia i sieci uzbrojenia technicznego, określenie to nie obejmuje wież telefonii komórkowej”. Z kolei w myśl §3 pkt. 7 Uchwały nr 65/VIII/2007 Rady Gminy Kamienica Polska z dnia 16 października 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru obejmującego miejscowość Zawisna „Ilekroć w niniejszej Uchwale mowa jest o: „sieci uzbrojenia technicznego” – należy przez to rozumieć zlokalizowane nad ziemią, na ziemi lub pod ziemią przewody wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłownicze, elektryczne, gazowe i telekomunikacyjne”. W tym miejscu należy zauważyć, iż organ I instancji słusznie rozgraniczył pojęcia urządzenia infrastruktury technicznej oraz instalacji odnawialnego źródła energii. Skład Orzekający Kolegium podziela twierdzenia organu I instancji, iż farma fotowoltaiczna mieści się w pojęciu instalacji odnawialnego źródła energii w myśl art. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. Stosownie do art. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii „Użyte w ustawie określenia oznaczają: instalacja odnawialnego źródła energii - instalację stanowiącą wyodrębniony zespół: a) urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii lub, b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego - a także połączony z tym zespołem magazyn energii elektrycznej lub magazyn biogazu rolniczego”. Z kolei w myśl art. 2 pkt. 22 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii „Użyte w ustawie określenia oznaczają: odnawialne źródło energii - odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów”. W oparciu więc o przytoczone powyżej definicje odnawialnego źródła energii oraz instalacji odnawialnego źródła energii organ I instancji słusznie

zakwalifikował farmę fotowoltaiczną, jako instalację odnawialnego źródła energii. Ponadto na gruncie rozpoznawanej sprawy organ I instancji w sposób w pełni prawidłowy zauważył, iż ustawodawca w art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przewidział, że właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. W odniesieniu do powyższego Skład Orzekający Kolegium chciałby wskazać, iż w orzecznictwie sądowym zgodnie przyjmuje się, że skoro z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wynika, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może zostać wydana jedynie po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu, to w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania tej decyzji jest zbędne i niecelowe. Zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu jest bowiem, w świetle wymienionego art. 80 ust. 2, podstawowym kryterium oceny zamierzeń strony ubiegającej się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jeżeli plan miejscowy nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie, to organ ma obowiązek, wobec braku zgodności przedsięwzięcia z planem, wydać decyzję odmowną w sprawie środowiskowych uwarunkowań, bez konieczności przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym bez konieczności przeprowadzenia postępowania uzgodnieniowego z innymi organami. Potwierdzeniem powyższego jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 16 listopada 2021 r. w sprawie sygn. akt II SA/Lu 423/21 w myśl którego *„W sytuacji, gdy plan miejscowy nie przewiduje przeznaczenia terenu pod określone przedsięwzięcie, organ ma obowiązek, wobec braku zgodności przedsięwzięcia z planem, wydać decyzję odmowną, bez dalszego badania rzeczywistego wpływu planowanej działalności na środowisko”*. Podobnie wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 8 lutego 2021 r. w sprawie sygn. akt IV SA/Wa 1644/20 zgodnie z którym *„Skoro z art. 80 ust. 2 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wynika, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może zostać wydana jedynie po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania tej decyzji jest zbędne i niecelowe”*. Na takim samym stanowisku stanął również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 22 czerwca 2020 r. w sprawie sygn. akt II OSK 329/20 w którym podkreślił, że *„Skoro z treści art. 80 ust. 2 u.u.i.ś. wynika, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach*

może zostać wydana jedynie po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania tej decyzji jest zbędne i niecelowe". W tym miejscu należy również przytoczyć wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 lutego 2018 r. w sprawie sygn. akt II SA/GI 1079/17 w myśl którego „Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia jest co do zasady decyzją związaną. Właściwy organ jest bowiem zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Jednym z powodów, z uwagi na które organ nie tylko uprawniony jest ale zobligowany do wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań, jest niezgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji)". Dlatego też, w oparciu o powyższe zgodne stanowisko orzecznictwa sądowego organ I instancji prawidłowo w pierwszej kolejności przystąpił do oceny zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Dodatkowo w ocenie Składu Orzekającego Kolegium nie budzi też wątpliwości prawidłowość ustaleń organu pierwszej instancji, co do braku zgodności przedmiotowego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Skład Orzekający Kolegium podobnie jak organ I instancji stoi na stanowisku, iż farma fotowoltaiczna nie stanowi urządzenia infrastruktury technicznej. Potwierdzeniem powyższego stanowiska jest orzecznictwo sądowe dotyczące przedmiotowej kwestii. Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu prawnym wyroku z dnia 24 kwietnia 2018 r. w sprawie sygn. akt II OSK 2727/17 podkreślił, że „Realizacja inwestycji polegającej na budowie systemu fotowoltaicznego prowadzi w efekcie do faktycznej zmiany przeznaczenia terenu z przeważającej funkcji upraw rolnych na funkcję przemysłową. Za taką bowiem uznać należy produkcję, (wytwarzanie) i sprzedaż energii elektrycznej. Realizacja tej inwestycji spowoduje zatem zmianę dotychczasowego sposobu zagospodarowania terenu i zmienia jego funkcję tj. powoduje, że powstaje teren zabudowany, wykorzystywany dla celów produkcyjnych, związanych z produkcją (wytwarzaniem) energii elektrycznej. Dlatego należy przyjąć, że elektrownia słoneczna, tj. wytwarzająca energię elektryczną ze źródła odnawialnego instalacja fotowoltaiczna, o mocy przekraczającej 100 kW, nie stanowi urządzenia infrastruktury technicznej, o którym mowa w art. 61 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym". Podobnie wskazał także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 19 maja 2021 r. w sprawie sygn. akt II SA/GI 1423/20 w którym wyraźnie stwierdził, że „Elektrownia słoneczna, tj. wytwarzająca energię elektryczną ze źródła odnawialnego, instalacja fotowoltaiczna o mocy przekraczającej 100 kW, nie stanowi urządzenia infrastruktury technicznej, o którym mowa w art. 61 ust. 3 u.p.z.p.". Z kolei Naczelny Sąd Administracyjny w

uzasadnieniu prawnym wyroku z dnia 9 grudnia 2020 r. w sprawie sygn. akt II OSK 3705/19 zauważył, że *„Wreszcie należy podkreślić, że stanowisko wykluczające urządzenia wytwarzające energię (elektrownie fotowoltaiczne) z kategorii urządzeń infrastruktury technicznej określonej w art. 61 ust. 3 u.p.z.p., znajduje potwierdzenie w nowelizacji tego przepisu, na mocy której instalacje odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, dodano jako kolejne obiekty zwolnione z wymogów spełnienia warunków wynikających z zasady dobrego sąsiedztwa”*. Dodatkowo także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 23 listopada 2021 r. w sprawie sygn. akt II SA/OI 893/21 wprost wskazał, że *„Zmiana w zakresie brzmienia art. 61 ust. 3 u.p.z.p. zdezaktualizowała rozbieżności w orzecznictwie, jakie pojawiały się w zakresie definiowania urządzeń infrastruktury technicznej”*. W odniesieniu do powyższego Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w uzasadnieniu prawnym niniejszego wyroku z dnia 23 listopada 2021 r. podkreślił, iż *„Poza tym, jak zauważył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 grudnia 2020 r. sygn. akt II OSK 3705/19, stanowisko wykluczające urządzenia wytwarzające energię (elektrownie fotowoltaiczne) z kategorii urządzeń infrastruktury technicznej określonej w art. 61 ust. 3 u.p.z.p., znajduje potwierdzenie w nowelizacji tego przepisu dokonanej w drodze ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1524). Na mocy art. 4 pkt 2 ustawy nowelizującej zmieniającej m.in. u.p.z.p. z dniem 29 grudnia 2019 r. instalacje odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r., dodano jako kolejne obiekty zwolnione z wymogów spełnienia warunków wynikających z zasady dobrego sąsiedztwa. Posłużenie się przez ustawodawcę pojęciem instalacji odnawialnego źródła energii obok pojęcia urządzeń infrastruktury technicznej wyklucza możliwość utożsamiania tych pojęć. Zważywszy, że w świetle definicji zawartej w art. 2 pkt 13 ppkt a) ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. farma fotowoltaiczna mieści się w pojęciu instalacji odnawialnego źródła energii, to brak podstaw do tego, aby w dalszym ciągu, posiłkując się orzecznictwem sprzed tej nowelizacji wywodzić, że elektrownie fotowoltaiczne stanowią urządzenia infrastruktury technicznej”*.

Tym samym na gruncie przytoczonej w niniejszej decyzji regulacji prawnej Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Częstochowie działając na podstawie art. 138 § 1 pkt.1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego uznało za zasadne utrzymać zaskarżoną decyzję z dnia 5 stycznia 2022 r. znak IW.6220.2.2021 w mocy.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie, Aleja Niepodległości 20/22, 42-200 Częstochowa. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji. Zgodnie z art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo

o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2022 r., poz. 329 z późn. zm.) – zwanej dalej p.p.s.a, skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności,
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy,
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego,

Wpis stały od skargi wynosi 200 złotych

Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1 p.p.s.a.).

Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1 p.p.s.a.).

W myśl art. 254 § 1 p.p.s.a. wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (§2).



**Skład orzekający:
Przewodniczący Składu Orzekającego**

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
mgr Zenon Ułamek

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
mgr Gabriela Zajder

CZŁONEK
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
mgr Karolina Stolarska-Wojdała

otrzymują :

- 1/ Pan radca prawny Adam Majka pełnomocnik Power 4 Green Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach,
- 2/ pozostałe strony postępowania w formie obwieszczenia zgodnie z treścią art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego,
- 3/ Wójt Gminy Kamienica Polska,
- 4/ a/a.

